

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2024. február 4.
(vasárnap)**

Horváth Géza

AZ IGE NÉGY TULAJDONSÁGA

Énekek: 24,1.3; 105; 475,2; 264

Lekció: Ám 5,1-7

Alapige: Ám 5,4

Imádkozzunk!

Hálát adva dicsőítünk, Urunk, nemcsak azért, mert valamivel ezen a héten is megajándékoztál bennünket, hanem elsősorban önmagadért. Imádjuk nagyságodat, dicsőségedet, fenségedet, hálaadással szemléljük hűségedet, irgalmadat, melyet kiterjesztettél reánk. Magasztalunk, mert betöltöd az egész földet, ahogy énekeltük is a zsoltárban: „Te bírsz ez egész földdel.” Te vagy az Ura a földnek, és minden élő te tartasz számon.

Köszönjük, hogy különös gonddal törődsz megváltott népeddel, a maradékkal. Lehet, hogy ezerből száz marad, százból meg tíz, de mindig lesz maradék, akik próbálnak hűségesen és engedelmesen követni téged.

Magasztalunk azért, mert ismersz bennünket, gondolatainkat, vágyainkat, céljainkat, bűneinket, mellyel sokszor szembesítesz is bennünket. Köszönjük, hogy soha nem úgy teszed, hogy ne beszélnél a Megváltó Jézus Krisztusról, mint Szabadítóról, akinek vére elfedezi a bűnt, és aki megbocsátja népe maradékának vétkeit.

Köszönjük, hogy egybegyűlhettünk neved imádására és magasztalására. Köszönjük a gyülekezetet, mellyel megajándékoztál bennünket, és ahol kijelented üzenetedet. Kérünk, add Szentlelked világosságát és bölcsessé-

gét, ahogy tetted minden időben, hogy a betű életté váljon számunkra, ne törvényt lássunk benne, hanem ígéreteket, evangéliumot, ne elmarasztalást, hanem örökkévaló kegyelmedet, mely újból és újból lehajol hozzánk!

Köszönjük, hogy mindezt a mi drága Jézus Krisztusunk nevében kérhetjük, aki arra tanított bennünket, hogy zörgessünk, és aki könyörög is értünk. Köszönjük, hogy Ő a mi közbenjárónk, Ő érte fogadd kedvesen imádságunkat, Atyánk!

Ámen.

Igehirdetés

Isten ígétét Ámós könyve 5. fejezetének 4. verséből olvasom ekképpen: *„Ezt mondja az Úr Izráel házának: Engem keressetek, és éltek!”* Nemcsak Jeremiásnak voltak siralmi az Ószövetségben, hanem Ámós-nak is voltak sirató énekei. A mai igében egy ilyen ének áll előttünk. Sokszor nem Isten örömről, jótetszéséről szóltak a próféták, hanem az Úr szomorúságáról, mert a választott nép, akit hatalmas kézzel és kinyújtott karral hozott ki és szabadított meg, elhajlott tőle. Ámós kora is ilyen, és a prófétának az jutott osztályrészül, hogy leginkább siratóéneket mondjon. Az a csodálatos, ahogyan kezdődik: „Halljátok meg e beszédet!”

Egy teológus azt mondta, hogy a történelemnek mindig azok voltak a legsötétebb esztendei, amikor Isten hallgatott, amikor nem volt kijelentés. Sámuel korában is volt olyan időszak, amikor nem volt nyilvánvaló látomás. Az emberek nagy többsége úgy gondolja, hogy a történelem legsötétebb napjai a háborúkról, gazdasági válságokról szólnak.

Amikor Isten megszólal, azok az idők soha nem sötétek, lehangelőek. Jézus Krisztus is felszólított: „Halljátok meg az Isten beszédét!” – olvassuk a János evangéliumában. Akik meghallják, élnek. Isten vágya az, hogy ne csak hallgasd az ígét, hanem halld is meg, találjon jó talajra és teremjen harminc-, hatvan- vagy százszorosán!

Azt mondja Isten ebben az igében: Izráel háza. Az Ószövetségben Izráel háza Isten népét, a zsidóságot jelentette, az Újszövetségben Isten megváltott, megszabadított népére gondolunk, akiket nem Egyiptomból, hanem a bűn rabságából és a Sátán fogságából hozott ki az Úr. Nem egy népről van szó, hanem minden népből, ágazatból és nyelvből akik csak segítségül hívják a nevét, az ő népéhez tartoznak. A lelki Izráelt, az Istent szeretőket, a Jézus Krisztust követőket értsük Izráel házán!

Az 5. fejezetben az Ige négy tulajdonsága áll előttünk:

- 1) tanácsa
- 2) ígérete
- 3) tiltása
- 4) büntetése

A Szentírás először mindig a kegyelem tényét tárja elénk, ha azt nem fogadja meg a nép, akkor jön a büntetés, a tiltás.

1. Mit tanácsol Isten? Azt mondja az ige egy helyen, hogy ő ad csodás tanácsot, ő a legfőbb tanácsadónk. Ebben a textusban azt tanácsolja Isten a népnek, hogy: „Engem keressetek!” Ez azt is jelenti, hogy Isten nincs adva a számunkra. Másodszor azt jelenti, hogy akkor szoktunk keresni valakit, ha elhagytuk. Egy olyan néphez beszél, akik lelkiéppen elhagyták őt, ezért meg kell keresniük. Izráel népe tudta, hogy kit veszített el, hiszen körül vette őket a bizonyságok fellege. Azt mondják, hogy az ezerből megmaradt száz, a százból megmaradt tíz, tehát a maradék mindig képviselni fogja Isten ügyét, országát, szeretetét és igazságát.

A Bibliában kétféle keresésről van szó. Az Ézsaiás könyve 55. fejezetében így olvassuk: „Keressétek az Urat, amíg megtalálható!” Itt azt jelenti ki az Úr, hogy nem lesz minden időben elérhető számunkra. Addig kell keresni, amíg megtalálható, el ne mulasszuk az alkalmat! Az idő rövid. A Zsoltárban így szerepel: „Keressétek e kegyes Urat!”

A Biblia arról is beszél több helyen, hogy Isten is keres bennünket. Hogyan lehet ezt feloldani: Isten keres bennünket, ugyanakkor ránk terheli a felelősséget, hogy mi is keressük őt? Egy reformátor foglalta össze ezt nagyon szépen, aki azt mondta: „Kereshetlek, Uram, mert te megkerestél engem.” A Római levél 3. fejezetének 11. verse az egyik kulcs ahhoz, hogy megértsük ki, kit keres: „Nincs, aki megértse, nincs, aki keresse az Istent.” Akkor miért mondja Ámós könyvében az ige, hogy: „Keressétek az Urat!” Az ember kétféle helyzetét adja elénk a két ige. Teljesen más az ember helyzete a bűnben, mikor az atyáktól örökölt hiábavaló élet miatt a lelki halálban van. Ekkor igaz a Róma 3,11: „Nincs, aki megértse, nincs, aki keresse az Istent.” Az Efezusi levélben teszi világossá az apostol: a lelki halott ember nem képes az Istent keresni, se készsége, se képessége nincs arra, hogy a keresésre elinduljon. Egyetlen reménye, hogy Isten keresi őt. Ez a keresés a Lukács 19-ben Zákeus történetében olvasható: „Azért jött az Emberfia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.” Itt Zákeust kellett megkeresni és megmenteni. Isten azért keres valakit, hogy megmentse, életet ad belé, és kapcsolatba, közösségbe kerül vele.

A másik helyen Izráel házának mondja a próféta: „Halljátok e beszédet, Izráel háza!” Ézsaiás is azoknak mondta, akiket Isten már megkeresett, akiknek szövetséget adott, atyákat, törvényt. Nekik Isten nem volt ismeretlen: ti azért keressétek, mert elhagytátok, mert meglazult vele a kapcsolatok! Mikor Isten népének kell keresnie az Urat, azt azért teheti, mert már vágyódik is rá, hogy keresse. A vágyat kelti fel és erősíti Isten az emberben. Érezd át, hogy kit vesztettél el, mikor elhagytad! Minél értékeesebb valami, annál inkább keressük. Jézus példázatai is erről szólnak a Lukács 15-ben.

A mai napon a keresés áll előttünk, a kereső Istent mutatja be számunkra az ige. Miután ő keresett, te is keresd őt! Így látom a saját életemben is. 7 éves koromban beoltotta a vágyat a szívembe az Úr, hogy kezdjem keresni őt, mert ő már rám talált! Hiszem, hogy ő indított arra, hogy menjek a gyülekezetbe és hittanórára.

A Szentírásan végig vonul a felszólítás a nép számára: keressétek! Csak néhányat említek. A Zsoltárok könyvében, Ézsaiásnál, a Példabeszédek 1,28-ban is van egy figyelmeztetés: „keresnek engem, de meg nem talál-
nak.” Lesz idő, amikor valaki már hiába keresi az Urat, kifutott az időből, vége a határidőnek! A Példabeszédek 8,17-ben ezt olvassuk: „Én az engem szeretőket szeretem, és akik engem szorgalmasan keresnek, megtalál-
lának.”

Így keresi Péter a feltámadott Jézust, aki elmondja neki Cezárea Filippinél, hogy köszikla vagy, és ezen a kösziklán építem fel egyházamat. Péternek a feltámadás napján keresnie kell Jézust, fut felé, sőt beleveti magát a vízbe, mert azt mondják, hogy ott van az Úr. Megy Jézushoz, mert van valami elintéznivalója.

Azt mondja mai igénk, hogy azért keressétek az Urat, mert elesett Izrael szüze. Vagyis elesett a megtisztított nép, akiket Isten már megtisztított, akikre Jézus egyszer azt mondta, hogy: „ti már tiszták vagytok ama beszédek által, amelyeket szóltam néktek.” Ezek is elesnek, visszamennek régi bűnökbe, elhagyott szokásokat vesznek elő újra. Ezért mondja Isten: „Engem keressetek!” Nagyon hangsúlyos az igében, hogy: Izrael bukkott szüzét nincs, aki felemelje. A felemelés csak tőle jön! Azért keressetek engem, mert az én karom még mindig erős, hogy felemeljen titeket! Máshova ne menj, másban ne bízz!

2. A második fontos tulajdonsága az igének az ígéret. Istennek nemcsak tanácsa van, hanem ígérete is. Most azt az ígéretet köti a tanácshoz, hogy: „Engem keressetek, és éltek!” Azért, mert az élet csak a vele való kapcsolatban teljesedik ki. A hívő ember ezt tudja, ezért keresi az Urat. Aki az Úré, és elesik, az nem tud belenyugodni abba, hogy elvesztette az ő drága Urát, meglazult vele a kapcsolata, ezért elkezdi keresni. Dávid nem nyugodott bele, hogy elvesztette az Urat. Elesett a Betsabével való viszonyában, egy olyan ember, aki Isten gyermeke volt, énekelte a zsoltárokat, bizony-
ságot tett már gyermekként az öt kis kövecskével, a hit cselekedett benne. Isten megszólal: „Engem keressetek és éltek!” Az Úrral való kapcsolat olyan – nagyon szép kép Jeremiásnál és több könyvben is olvassuk –, mint a víz mellé ültetett fa. Kívül lehet pusztaság, de ha a fa ott van a víz közelében, odaereszti gyökereit, akkor zöldell és gyümölcsöt terem.

3. A tiltás, amit az igében úgy olvasunk: „Ne keressétek Béthelt; Gilgálba se menjete; Beérsebába se menjete át! Mert Gilgál fogságba megy,

Béthel pedig semmivé lesz.” Mit jelentett ez, hogy ne keress mást? Mindhárom helynek nagyon fontos szerepe volt egykor. Mikor Jákób menekül, és látja az álmot, hogy Isten angyalai fel- és lejárnak a mennyei létrán, elnevezi a helyet Béthelnek, vagyis Isten házának. Gilgál Józsué nevéhez kötődik. Isten népe a honfoglalás után letelepedne, előtte átmennek a Jordánon, ahonnan 12 követ vesznek fel, oltárt építenek, és hálát adnak Istennek az ő kegyelméért. Beérseba a déli országrészben volt, itt Izsákot áldja meg Isten, és megerősíti az Ábrahám-mal kötött szövetséget.

Vajon miért tiltotta meg Isten, hogy ezekre a helyekre ne menjetek? Két helyen romlott istentisztelet folyt, a nép azért ment, hogy áldozzon, de akire nézve ezt tették, az nem volt közöttük. A harmadik helyen pedig pogány kultusz folyt, bálványimádó tisztelettel.

Ebből azt kell megtanulnunk, hogy nincsenek szent helyek, csak szent Isten van, akinek jelenléte és ígéje bármely helyet megszentelhet! A Bibliában egy hely önmagában nem szent. Én nem is használom azt az elnevezést, hogy Szentföld, még akkor sem, ha Jézus Krisztus ott járt. Az a ház szent, ahova Ő ma bemegy, az a szív szent, amit az Ő jelenléte megszentel. Lakozik Krisztus hit által a szívedben. Nem szent már Gilgál, nem szent Béthel, az ige azt mondja, hogy elvész Gilgál, Béthel, Beérseba. Nincs szent hely, csak szent Isten van, aki azokat a helyeket szenteli meg, ahol őt segítségül hívják. Jézus azt mondja: „Ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, én ott vagyok közöttük.”

Megdöbbentő volt egy építőmérnök munkája, aki egy nagyvárosban egy csodálatos templomot építtetett. Elmagyarázta, hogy miért éppen arra a helyre épült a templom: mert ez mindig kultushely volt, annak idején itt a táltosok lovakat áldoztak. Hasonló történik az igében is, a nép ragaszkodik Gilgálhoz, Béthelhez, Beérsebához. Egy helyet Isten ígéje tesz szentté, Isten az ő ígését fogja ott megáldani.

Egy faluban az 1930-as évektől kezdődően nagy ébredés történt. Egy konferencián a falu lakosságának kétszerese jelent meg, és egy hívő testvér házában gyűltek össze a hívők imaközösségre, bibliaórákra. Később ezek a hívők nagyon meghökkentek, mikor ezen a „szent helyen” egy kocsmá lett. A lelki vezető erre azt mondta: ne a helyet sirassátok, az imádkozó szívetek maradjon meg, ezentúl egy másik házban fogtok összejönni! Érzelmi kötődés lehet, de hitbeli kötődés nem!

Az élő hit legnagyobb ellensége nem a hitetlenség, nem az istentelenség, hanem a hamis, megromlott vallás és elferdített istentisztelet. Pál apostol így mondja: a más evangélium. „Ilyen hamar más evangéliumra hajlotok, holott nincs más.”

A kommunizmus idején az 1970-es évek elején azt mondták, hogy befogják mutatni az utolsó papot és templomot. Nem sikerült. 1979-ben ér-

te el Debrecen a karizmatikus mozgalom. Egy lelki vezetőnk azt mondta, hogy ez veszélyesebb, mint a kommunizmus. Igaza volt. A kommunizmusban tudtuk, hogyan állnak az egyházhoz, de mikor Jézus Krisztus mellé becserkésznek valakit, és azt mondják, hogy még ezt is el kell fogadnod ahhoz, hogy üdvözlj, hogy bűnbocsánatod legyen, az sokkal veszélyesebb, mint a kommunizmus. Alattomos, mint egy betegség, ami akkor derül ki, amikor már nincs segítség. Ilyen a hamis vallás, az elferdített evangélium. Becsempészi az ellenség, átformálja az istentiszteletet, a gondolkodást, más hangsúlyokat helyez előtérbe, és egy idő után látjuk a hatását. Mi lesz a következménye az elferdített evangéliumnak?

Azt mondja az ige, hogy ne menjetek Béthelbe, ne menjetek Gilgálba. Ez ma Isten hívó népe számára azt üzeni, hogy maradjatok a tiszta evangélium mellett! Maradjatok abban, amit tanultatok! Pál erre inti Timótheust: „Te maradj meg azokban, amiket tanultál, s amikben hívővé lettél, tudva kitől tanultad!” Amiket hallottál, azokat bízzad hív emberekre, akik ugyanezt fogják képviselni, mások tanítására is alkalmasan! Sokan nem maradtak meg abban, amit tanultak.

Külföldön voltam nemrég, beszélgettem az ottani lelkésszel, aki azt mondta, hogy az a legnagyobb baj, hogy az egyház nem maradt meg a reformátori tanítás mellett. Pedig abból az országból indult ki a tan, és a Biblia tisztaságának és igazságának a hirdetése. A liberalizmus, amit elfogadtunk, ennek a következménye, hogy a Szentírás már nem Isten ihletett igéje, nem abszolút tekintély, és Jézus Krisztus nem egyedüli Megváltó és Szabadító. Gilgál, Béthel és Beérseba az engedmények helye.

4. Isten igéje beszél a büntetésről is. Ha valaki nem hallgat a tanácsra, az ígéretre, ha az nem hatja át a szívét, akkor jön a büntetés. „Ne keressétek, mert Béthel elvész, fogságba megy, semmivé lesz!” Isten itt nem mondja azt, hogyha odamentek, velük együtt ti is fogságba kerültök, velük együtt ti is semmivé lesztek, de az Újszövetségben figyelmeztet erre az ige: vigyázz, mert a világ elpusztul, és aki a világ fia, az a világgal együtt pusztul el!

„Engem keressetek, és éltek!” Isten ma is felajánlja: egyedül őt keresd, őhózzá térj vissza, őbelé vedd a bizalmadat, ő reá hagyatkozz, mert ha elbúsz, nincs, aki felemeljen, nincs, aki megbocsásson, nincs, aki megmosson, csak a te szerető Urad!

Amen.

Imádkozzunk!

Urunk, köszönjük, hogy önmagadat kínálsz nekünk újból és újból. Köszönjük, hogyha kerestél, megtaláltál, megmentettél, megszabadítottál minket. Köszönjük, ha már van valami erőnk arra, hogy mi is keressünk,

ha vannak emlékeink, amiért keressünk téged, ha a te Szentlelked elvégezte szívünkben, biztosak lehetünk abban, hogy akik szorgalmasan keresnek, megtalálják. Köszönjük, hogy te nem bujkálsz előlünk, Urunk.

Köszönjük, hogy megtalálható vagy, segítségül lehet téged hívni, sőt ahogy az ige mondja: „Egeken száguldasz segítségünkre.” Hadd magasztaljunk ezért a szeretetért, hűségért, kegyelemért! Kérünk, bocsásd meg sok bukásunkat! Annyiszor felemeltél már, várjuk, hogy ránk tekint szelíd szemed, Úr Jézus!

Hálaadással köszönjük, hogy tiltasz is, de nem azért, mert valami jótól akarsz megfosztani, hanem valamitől meg akarsz őrizni, ami nem válik javunkra, és nem szolgálja lelki hasznunkat. Köszönjük, hogy szent az a hely, ahol a te igéd megszólal, ahol te megjelenysz, ahol ott vagy Lélek által a középén.

Kérünk, őrizz meg bennünket attól, hogy valamit azért csináljunk, mert régen is így volt! Gilgál, Béthel, Beérseba, ne kezdjük el emlegetni a múltat, hiszen azt mondtad, hogy „ne a múltakon tűnődjete, íme újat cselekszem!” Mindig azt várjuk, amit te akarsz mutatni nekünk, Urunk! Hadd álljunk eléd naponként azzal a kérdéssel, hogy ma mit akarsz tanácsolni számunkra! Adj ilyen közösséget veled, kérünk!

Könyörgünk, hordozd a teremtetett világot is! Köszönjük, hogy lehet hallani a te igédet, vannak helyek, ahol hirdetik Krisztust, és hozzá hívogatnak! Köszönjük, ha még a büntetést is felvázolod, hogy vesztünkbe ne rohanjunk!

Kérünk, áldd meg szeretteinket, erősítsd a betegeinket! Te legyél vigasztalójuk a gyászolóknak, Jézus Krisztus feltámadása által! Kérünk, adj békét a mi időnkben! Vezess bennünket is, áldd meg munkáinkat! Áldd meg csöndes imáinkat is, amit most eléd tárunk!

Ámen.

264. ének

1. Áld - jad, én lel - kem, a di - cső - ség
 Ő - né - ki meny - nye - i ka - rok - kal

e - rős ki - rá - lyát! Zú - gó ha - rang,
 e - gyütt zengj há - lát!

É - nek és or - go - na - hang,

Mind az ő szent ne - vét áld - ják!

2. Áldjad Őt, mert az Úr mindent oly szépen intézett!
 Sasszárnyon hordozott, vezérelt, bajodban védett.
 Nagy irgalmát / Naponként tölti ki rád:
 Áldását mindenben érzed.
3. Áldjad Őt, mert csodaképpen megalkotott téged,
 Elkísér utadon, tőle van testi épséged.
 Sok baj között / Erőd volt és örömed:
 Szárnyával takarva védett.
4. Áldjad Őt, mert az Úr megáldja minden munkádat,
 Hűsége, mint az ég harmatja, bőven rád árad.
 Lásd: mit tehet / Jóságos Lelke veled,
 És hited tőle mit várhat.
5. Áldjad az Úr nevét, Őt áldja minden énbennem!
 Őt áldjad, lelkem, és Róla tégy hitvallást, nyelvem!
 El ne feledd: / Napfényed Ő teneked!
 Őt áldjad örökké! Ámen.